

పాపం ఆడువిళ్లు

చిట్టరెడ్డి సుర్యకుమారి

శ్యామల తలవంచుకుని కూర్చుంది.

తలవంచుకోవటం శ్యామలకు అలవాటు లేదు. కాని ఎదుట పెళ్ళి చూపులకని వచ్చిన రాజాంప్ తననే గుచ్చి గుచ్చి చూస్తూనే అప్రయత్నంగా తలవంచుకుంది. పెళ్ళిచూపులకు వచ్చిన అబ్బాయిని చూస్తే నహజంగా కలిగే సిగ్గుతో తలవంచుకోలేదు. ఒక్కొక్క అబ్బాయి వాన్ని, వాటి కదలికలను వశీలిస్తుంటే అవమానమో? చిన్నతనమో లాంటిది కలిగి, అతని చూపులు తనను తలవంచుకునేలాగ చేశాయి.

“ఈ పెళ్ళికొడుకులు పైచూపులతోనే సరిపెట్టుకుంటున్నారు. ఆకాస్త శరీరాన్ని నగ్నంగా చూడాలని ఇంకా ఎందుకు వీళ్ళకి అనిపించలేదో, అని అనుకుంది.

ఎం. ఎ. చదివిన శ్యామల కలివైనదేకాదు అందమైనది కూడా! అంతకంటే చలాకైనది.

కాలేజీలో ఉండగా అబ్బాయి కనపడితేవారు య్యో బాబోయ్! అమ్మాయిలు అతని భయపడి పారిపోయే విధంగా ఉడిపించేది.

“హా య్ బేబీ! అని ఎవరైనా పలుకరిస్తే...”

“ఎం బాబ్బీ! అని తల ఎగురవేసేది.

శ్యామలకి అన్నయ్య-తమ్ముళ్ళు ఉన్నారు. వారితో పోట్లాటలు- అడుకోవటం అలవాటు అబ్బాయిలంటే సిగ్గు, భయాలు లాంటివి కలిగేవి కావు. పైగా కోవిన్స్ కేషన్, వారితో ప్రీగా మనసుకోవటం అనవసరంగా సిగ్గుపడకుండా సభ్యతగా తిరగజేయటం తెలుసు.

వుద్యోగం చేయడంతో ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యముతో స్వేచ్ఛా జీవనంతో, హాయిగా ఉడుతూ తృప్తుకాలాన్ని గడిపేస్తున్న శ్యామలకి పెళ్ళిచూపులు సిగ్గుగా అనిపించాయి.

మొదట ఈ పెళ్ళి చూపుల తతంగం వద్దని మొరాయింది.

మన వద్దతి, ఆవారాలు ఇవి, పెళ్ళి చూపులు అమ్మాయిలకే కాదు అబ్బాయిలకీ కూడాను. అబ్బాయి అమ్మాయికి కూడా నచ్చితేనే కదా పెళ్ళి జరిగేది! అని నాన్న వచ్చి చెప్పినప్పుడు, పెళ్ళి చేసుకోవడం తప్పనప్పుడు- పెళ్ళిచూపులకు తలవంచక తప్పదు. మన ‘ఖర్మ’ అనుకుంటూ పెళ్ళి చూపులకు తయారైంది శ్యామల.

అంతగా చూస్తున్నాడు. ఇంకా ఏమేమి ప్రశ్నలు అడుగుతాడో? లోలోన కోవగించు కుంటూనే కన్నులు పైకెత్తి అతన్ని చూసింది.

అతను మాస్టింగ్, రీవింగ్, కంటికి ఇంపుగా ఉన్నాడు. ఏదో ప్రైవేట్ కంపెనీలో ఇంజనీర్ పని. జీతం కూడా ఎక్కువే. అందుకే గర్వంగా ఉన్నాడు అని అనుకుంది.

అతను చూపులతోనే సరిపెట్టతన అంగీకారం తెలిపాడు. కట్టుకానుకల విషయాలు పెదపెళ్ళి వదిలేశాడు.

శ్యామలకి జరిగిన మొదటి పెళ్ళి చూపులు అవి. అంతవరకూ మళ్ళీ మొదటిసారి ఫస్ట్ క్లాస్ లో పోయా! అయినా చివరికి ఈ పెళ్ళి చూపులకూడా మొదటిసారి నెగినాడు కుడాకరేట్ డిగ్రీ సంపాదించినంతగా సంతోషించింది.

ఫస్ట్ బాన్స్ లో ఫస్ట్ క్లాస్ మెంబర్ కాబోశావ్ అంటూ ఫ్రెండ్స్ తో చిన్నదింబారు.

శ్యామల నవ్వుతూ టైటిల్ పొందగరకు వచ్చి. “నెలరోజు టైటిల్ ఇవాలి! లెటర్ టైప్ చేసి పెట్టేస్తా” అంది ముసిముసిగా నవ్వుతూ.

“ఒక్కరోజు పెళ్ళికి నెలరోజులు ఎందుకమ్మా!” అంటూ ఆటంప

నుంటే తక్కిన గుమస్తాలతో పాటు శ్యామలూ నవ్వింది అలా నవ్వుతున్న శ్యామలను అప్పుడే శ్యామలకొరకు వచ్చిన రాజారావ్ చూశాడు. అలా నవ్వుతూనే అతని దగ్గరకి వెళ్ళింది. రాజారావ్ చేతిలో పెళ్ళి వ్రాసిన కలు వున్నాయి.

"ప్రెస్ నుంచి వస్తున్నాను. మీ ప్రెండ్స్ కి ఇస్తారా? అంటూ ఓ చిన్నకట్ట ఇచ్చాడు. కవరులో నుంచి కార్డు తీసి చూసింది. శ్యామల కళ్ళు మెరిశాయి.

"బాగుంది" అంది. "మూవీకి వస్తారా...." బిడియ వడుతున్నట్లు చిన్న గొంతుకతో అడిగాడు అతను సిగ్గు సిగ్గుగా అడిగితే అతనివైపు చూసి నవ్వింది నిర్భయంగా. చెయ్యి చాపితే అంతే అంత దూరంలో వున్నాడు. ఒక మగవాడి సామీప్యం కొత్తకాదు కాని... అతను తనకు కావాలే. 'భర్త' అని అనుకునిచూస్తే ఎంతనా గుండె కొటుకుంది.

ఇతనే తన భర్త. ఇతనితోనే ఇక తన జీవితం ముడిపడివుంటుంది. తన సుఖ దుఃఖాలు ఇతనికే సంబంధించి వుంటాయి..... అని అనుకుంటూ అతన్నే చూస్తూ అతని రూపాన్ని తన మనస్సులో ముద్రించుకొంటుండగా "రావటానికి ఆహ్వాన తరమా!" అన్నాడు.

మీతో రావటానికి నాకేమళ్ళీ తరం వుంటుంది! అని తలుస్తూ "వస్తాను!" అని నిస్సంకోచంగా చెప్పి పావని దగ్గరకు వెళ్ళింది.

"పావనీ! అతను సినిమాకి రమ్మంటున్నారు...." గోడ గడియారం వైపు చూస్తూ అంది.

"ఇంకా ఐదు గంటలు కాలేదు మేనేజర్ ఎవ్వరితోనో మాట్లాడుతున్నారు. ఎలాగ? వారిని తర్వాత రమ్మని చెప్పనా?" అంది పావని నలహాకొరకు చూస్తూ....

"శ్యామలూ వెళ్ళు! నేను చెబుతాలే! ఇదిగో, నీ లీవ్ లెటర్ మీద సంతకంచేయి" అంటూ తను టైప్ చేసిన కాయితాలు ముందు వుంచింది.

భుజాల నిండుగా పైట, నుదుట ఎర్రని బొట్టుతోవున్న పావని చూడటానికే పవిత్రంగా, నిర్మలంగా వుంటుంది. అలాటి అందమైన పావనికి జరిగిన అన్యాయాన్ని తలచుకుంటూ వస్తున్న నిట్టూర్పును అవుకుంటూ సంతకంచేసి "వస్తానోయ్" అంది.

అయన బాగున్నారు. మీ యు హాకీ టైం" రాజారావ్ ని పావని చూపుకున్నందుకు సంతోషిస్తూ, రాజారావ్ దగ్గర వస్తూనే "మీతో పావనికి వచ్చారు... పావని అంతే మాటైపో" అని నవ్వింది.

ఇంకా ఇంకా వోలేటెం టైం వుంది. హోటల్ కి వెళ్ళి మిలీ రూం లో కూర్చున్నారు.

రాజారావ్ బల్లక్రింద నుంచి కాలు నొక్కతుంటే శ్యామలకి చక్కలగిలి కలిగి నవ్వు వచ్చింది. అలా శ్యామల నవ్వుతుంటే కళ్ళలోకి చూస్తూ "ఏం తీసుకురావో!" అన్నాడు.

"ఇప్పుడు అని అంటేదు శ్యామల. "ఇక్కడ రవ్వదోసే బాగుంటుంది" అంటూ వచ్చిన భర్తకి "రవ్వదోసే" అని చెప్పింది. ఈ హోటల్ లో ఇంకా ఏమి వాగుంటుంది?"

పనరట్లు కూడా బాగుంటుంది. కానీ నిల్లీస్ ఎక్కువ వేస్తూ...." దోసెలు రాటానికి అలస్యం వుతుంది పడలు తెమ్మన్నాడు.

ఈ కాస్త తిని "బాగుంది ఈ హోటల్ విషయం నీకు బాగా తెలివట్టుంది" అన్నాడు అతని నవ్వు కూ.

చూ అఫీస్ కు దగ్గరకకా పైగా ప్రెంస్ ఇచ్చుకునే పాత్ర కూడా సాధారణంగా ఇక్కడే..."

"అదా? మగా?" "అందరూ!" అంటూ పరగా చూసే నవ్వింది.

అతను శ్యామల నోటి దగ్గర వుంటాడు. అటు ఇటు చూసింది. వాటికాక ఆ గదిలో మరో బాగునో నలుపరో వున్నా వాళ్ళు తనం లో నిమ్మమై వున్నారు. వారి వ్యర్థ గమనం వట్టిదే అని ప్రకాశించి గమనించిన నోటికి అందుకుంది.

అనుభవము శ్యామలకు కొద్దిగాను, మధురంగాను వుంది.

పెళ్ళి అయితే ఇంకేమీమీ చేస్తాడో ఈ కొంటెవాడు అని అనుకుంటే చెంపల్లో ఆవిరులు వచ్చాయి.

'ఇతనితోటి జీవితం బోర్ గా వుండదు.' అని అనుకుంది చలాకైన శ్యామల. కాఫీ ఓ గుక్కతాగి క్రింద వుంచిన కప్పును రాజారావ్ తీసుకుని చప్పరించి, "అబ్బా! తియ్యి వుంది" అన్నాడు తీపి ఎక్కువైనట్లు ముఖంపెట్టి!

"అంత తియ్యగా వుందా" అప్రయత్నంగా ఆ కప్పుతీసుకుని తాగబోతుంటే "ఎ...య్ ఎంగిలి" శ్యామల ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

తనేం చేస్తుందా? అన్నటు ఆసక్తిగా చూస్తున్నాడు. నన్నగా నవ్వింది. 'కొన్ని రోజుల్లో అతను తన భర్త అవుతాడు. అతను పరాయి నాడు కాదు' అనుకుంటూ అతన్నే చూస్తూ కాఫీత్రాగి "అబ్బే! చప్పగా వుంది" అంటూ చప్పరించింది.

శ్యామల యాక్సన్ కి రాజారావ్ పెద్దగా నవ్వాడు. అలా ఇద్దరు దేనికో ఒకదానికి నవ్వుకుంటూ ఆటోరిక్లా ఎక్కి సినిమా హాలుకు వచ్చారు.

ఏ హాలుకు వచ్చింది, ఏ సినిమా చూస్తోంది శ్యామల గమనించే స్థితిలో లేదు. తెలుస్తోందలా రాజారావ్ సమీపం, అతని స్పర్శ మాత్రమే! తన భుజంమీదుగా వున్న చెయ్యి తనకు అండగా రక్షణ కల్పిస్తున్నట్లుంది. అతని భుజం ఆశ్రయం ఇస్తున్నట్లుగా వుంది. ఆ క్షణాన శ్యామలకు తన జీవిత గమ్యస్థానం చేరుకున్నట్లుంది. అప్రయత్నంగా ఆ భుజంమీద తలవాల్చి సేద తీర్చుకొంది. మనస్సు వులాసంగాను, తృప్తిగాను వుంది.

అతను తన చెంపలు నిమరడం, సుతారంగా ముద్దుపెట్టుకోవటం అతి సహజ మనిపించింది అతను తన వాడే అనుకున్న శ్యామలకు.

* * * శ్యామల పెళ్ళికి దగ్గర బంధు

వులు. ముఖ్యమైన స్నేహితులు ముందుగా వచ్చి పెళ్ళిపనుల్లో సహాయంచేస్తూ సంతోషంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నారు.

ఆరోజు స్నేహితులతో పాపిం గుకు వెళ్ళివచ్చిన శ్యామలకు ఇల్లు ఎందుకో నిశ్శబ్దంగా వున్నట్లనిపించింది.

అమ్మ వంటగదిలో హడావుడిగా లేదు. బంధువులుకూడా కనిపించలేదు. నాన్నగారు ఆఫీసుగదిలో ఎవరిమీదనో మండిపడుతున్నారు.

ఆవేళప్పుడు అమ్మ మంచంపై పడుకుంటే ఆందోళనగా దగ్గరకు వెళ్ళి "అమ్మా" అని పిలిచింది.

శ్యామలను చూస్తూనే అమ్మ పైట చెంగు నోటికి అడ్డుపెట్టుకుని "నీకు అన్యాయం జరిగిపోయిందే తల్లీ." అంటూ వెక్కివెక్కి ఏడుస్తుంటే శ్యామల గుండె భయంతో చిగుసుకుపోతుండగా 'నాకు అన్యాయం జరిగిందా? అంటే? ...అంటే?....రాజారావ్ కి ఏమైవుంటుంది?' కీడును శంకిస్తూ ఆవేదనగా ద్వారంవైపు చూసింది. అప్పుడే లోనికి వస్తున్న నాన్నగారు ఏడుస్తున్న అమ్మను గద్దించారు.

"ఎందుకు ఏడుస్తావ్! ఎవ్వరు చచ్చారని! అలాటివాడి సంబంధం తప్పిపోయినందుకు సంతోషించి పండుగచేసుకోవాలి. నా కూతురికి అంతకంటే మంచి సంబంధం తెచ్చి చేస్తాను. వెధవ...వెధవ! ఒక్క మాట మీద నిలకడలేని సంకుచిత బుద్ధులు! ధూ! ధూ! ఎంతచదివితే ఏం లాభం! సంస్కారం లేనప్పుడు వాళ్ళు మనుష్యులేకారు...."

"నాన్నా? అసలు ఏమైంది?" అని సన్న గొంతుకతో అడిగింది.

శ్యామల చేతిలోని పాకెట్టు క్రింద పడిపోయాయి. భీతిచెందిన లేడిలా నాన్నవైపే చూస్తుంటే ఆ తండ్రి మనస్సు గిలగిల లాడింది.

ముందుకువచ్చి కూర్చునివున్న కూతురి తలను ఆప్యాయంగా నిమురుతూ "జరిగినదంతా మన

పెళ్ళిరోజు ఆఫీసుకు వచ్చిన శ్యామలను ఆఫీసు స్టాఫ్ అంతా వింతగా చూశారు. ఆ సమయంలో తిరుమలగిరిపై మెళ్ళోతాళి కట్టించుకుంటుంది అని అనుకుంటున్నవారు శ్యామలనుచూసి ఆశ్చర్యపోయారు. పలుకరించబోయి మౌనం వహించారు....

మంత్రి అనుకోవాలి తల్లీ. బాగా...
 లోవిస్తే ఈ సంబంధం తప్పి
 పోవటం మన అదృష్టం అనుకో
 వాలి..."

"తప్పిపోవటమా? అతనికి కట్టుం
 బాలలేదా! కారణం ఏమైనాగాని
 ఇప్పుడు వద్దు అనుకుంటే ఎలా! పెళ్ళి
 వ్రతానికూ కూడ వేసుకున్నాక?!!"
 శ్యామల అణువణువు వణికిపో
 సాగింది.

"నీవు అతను పిలవగానే సినిమాకి
 వెళ్ళావట! పెళ్ళికాకముందే అత
 నితో నిరభ్యంతరంగా వెళ్ళావట.
 అది అతనికి నచ్చలేదట! మీ
 బాబాయితో చెప్పిపంపాడు."

శ్యామల కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో
 చిచ్చుకున్నాయి. కారణం తెలుసు
 కుని.

"అలాటి సంకుచిత మనస్కు
 డితో జీవితాంతం కలిసి జీవించటం
 నరకప్రాయమే అవుతుంది" వేసు
 కుని ఆ కారణాన సాధిస్తే బెయి
 గలిగిందేమీ వుంటుంది ఏడ్యటం
 తప్పితే! పీటలమీద పెళ్ళిళ్ళు ఆగి
 పోతాయి ఒక్కొక్కసారి. అతనికి,
 నీకు రాసిపెట్టిలేదు. అంతే! ఇలాటి
 నమయంలోనే మనిషి వ్యక్తిత్వం
 బయటపడేది. నీదేమి తప్పలేన
 వప్పుడు ఒకరికి భయపడి మరొకరేదో
 అనుకుంటారని తలవంచుకోకూడదు
 మీ అమ్మతరంవారు అబలలు.

అందుకే విలువలేనివాడే కొరకు
 డాడ ఏడుస్తూవుంటారు. మీరు అలా
 డు నిలకడలేనివాడి కాకాన నీవు
 డింగి పోకూడదు.... అంటూ
 డ్యమల తల నిమురుతూ వుండి
 డియాడు.

పెళ్ళిరోజు ఆఫీసుకువచ్చిన శ్యామ
 లు ఆఫీసు స్టాఫ్ అందరి వింతగా
 లాశారు. ఆ సమయంలో తిరుమల
 లెపై మెళ్ళో తాళికట్టించుకుంటుంది
 లని అనుకుంటున్నవారు శ్యామలను
 లాసి ఆశ్చర్యపోయారు. లుకరించ
 లియి ఎందుకో మానం పాపాడు.

శ్యామల యధాలాపంగా వచ్చి
 లనసీట్లో కూర్చుంది. లైట్ మిషన్ పై
 లతులుంచి కన్నార్పికుండా తననే
 లానున్న పావనిని పలకరింపుగా
 లవ్వబోయి ఏడ్చేసింది శ్యామల.
 లంతవరకూ బిగవటుకున్న దుఃఖం
 లగలేదు.

"ఏదో జరగకూడనిదే జరిగింది
 లనుకుంటూ చప్పనలేవి ఏడుస్తున్న
 ల్యమల దగరకు వెళ్ళి తలపైచెయ్యి
 లి" శ్యామలా! వూరక" అంటూ
 లది ఆఫీసు. అందరూ పొస్తున్నా"
 లంటూ గుర్తుచేసింది

శ్యామల తలై పావనిని
 లాసింది. కన్నీటి పొరలో పావని
 లనకగాకనిపించింది.

పోయిన సంవత్సరం సరిగ్గా

ఇలాటి నమయంలో పావని తనకు
 నిశ్చయమైన పెళ్ళి ఆగిపోవటంలో
 తనిలాగే కన్నీరు కార్చింది... తండ్రి
 లేని పిల్ల పావనిని తల్లి ఎంతో
 జాగ్రత్తగా పెంచింది. భుజాలనిండుగా
 పైట కవ్వకుని ఇంట్లో తలవంచితే
 తిరిగి, కాలేజీలో తలవత్తేది. మగ
 స్నేహితులంటే తెలియదు. మగ
 వాడికి ఆమడ దూరంలో వుంటుంది.

"మంచి అమ్మాయి" అని చూసిన
 వాళ్ళంతా నరిఫికెట్లు ఇచ్చారు. పావ
 నికి పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. కాబోయే
 భర్త హాస్టల్లోవున్న పావనిని రోజూ
 వచ్చి చూడటమేగాక సినిమాలలో,
 షికార్ కి రమ్మని పిలిచేవాడు.

అన్నదమ్ములు, బాయ్ ఫ్రెండ్స్
 లేని పావని మగవాడిని అంత
 త్వరగా నమ్మేదికాదు. పైగా సిగు
 భయం. అతను పిలవగానే వెళ్ళలేక
 పోయింది. "పెళ్ళి కాకముందే తిరు
 గుతే అందరూ ఏమనుకుంటారో!
 అమ్మ అనలు వప్పుకోదు. అని
 అతనివెంట రానంటే రాను" అని
 మొండికేసి తల వంచుకుని నిల
 బడింది.

"ఇలాటి బి.సి. నాటి పిల్ల నాకు
 వద్దు. ఎంబక్లామాటర్ పై కూర్చుని
 కావలించుకునే పిల్ల కావాలి. మగ
 వాడిని చూస్తేనే తల వంచుకునేది
 అనలు వద్దు." అని ముఖంమీదే
 చెప్పేసి, పెళ్ళి రద్దుచేసుకుని వెళ్ళి
 పోయాడు.

ఎంపి

ఈ వెధవెలా చదువు
 తున్నాడో ఏమిటో అనుకుంటూ
 అప్పారావు "ఎనిమిది రెండూ
 కలిపితే ఎంతరా?" అడిగాడు
 అంజని.

"వది నాన్నా!"

"శభాష్" జేబులోంచి వది
 పైసలు తీసిచ్చాడు అప్పారావు
 "ముందే చెబితే వంద అనే
 వాడ్నిగా నాన్నా" అన్నాడు
 అంజని విచారంగా మొహం పెట్టి

-జి. మంగళాయి (హైదరాబాద్)

అందుకే రాజారావుతో పొమ్మని
 ప్రోత్సహించింది!
 ఆరోజు పావని ఏడుస్తుంటే
 శ్యామల ఇలాగే వోదార్చింది... వారి
 విషయాయి తెలిసిన మేనేజరు
 "పాపం అడవాళ్ళు." అని అను
 కుంటూ నిట్టూర్పు వదిలాడు. *

పెళ్ళి ఆగిపోయింది!

-ఆరెన్సీ సుందర్

